

Odborný posudek
bakalářský koncert Jany Zerákové konaný 16.3. 2016
bakalářská práce „ Český flétnista Jiří Válek “

Ve středu 16.března 2016 se v sále Galerie v Lichtenštejnském paláci konal bakalářský koncert paní Jany Zerákové, posluchačky ze třídy prof. Jiřího Válka. Na pódiu spoluúčinkovali Monika Dedičová na hoboj a Marie Pawlovská na klavír. Celým večerem pak studentku doprovázela klavíristka odb. as. paní Halka Klánská.

V první větě Sonáty F dur od Františka Bendy bylo zjevné, že se studentka zatím necítí na pódiu úplně komfortně. Zřejmě díky nervozitě hrála téměř celou sonátu intonačně vysoko. V dalším průběhu koncertu našťastí intonační problémy ustoupily a tento deficit již neubíral hezkému vyznění celé programové skladby.

Velmi dobrým dramaturgickým nápadem bylo spojení dvou Mozartových skladeb, pomalého Andante C dur s virtuózním Rondem D dur. Publikum tento záměr pochopilo a mezi jednotlivými skladbami netleskalo.

Skladbou před přestávkou byl Koncert D dur od Viléma Blodka. Tento jediný romantický koncert pro flétnu od českého autora je pro flétnisty prubířským kamenem a jeho zařazení do bakalářského koncertu považuji za adekvátní. První věta byla podle mého názoru hrána v přehnaně rychlém tempu, ale studentka si ho z technického hlediska obhájila.

Ve druhé větě jsem zaznamenal celé fráze hrané bez vibráta, což na mne působilo v romantickém koncertu nepatřičně. Ve vysoké poloze byly tóny zbytečně stísněné a zpěvné partie málo otevřené. Ve třetí větě bylo zvoleno velmi rychlé tempo, které na rozdíl od věty první v některých pasážích zvládnuté nebylo.

Po přestávce zazněl v podání Jany Zerákové a Halky Klánské Francis Poulenc a jeho flétnová sonáta. Zazněly zde krásné fráze a poměrně znělý tón ve spodní a střední poloze. V polohách vyšších zněl tón uzavřeně. Zde vidím pro paní absolventku velkou výzvu se do budoucna na tento problém zaměřit. Ve třetí větě této sonáty bych propříště volil méně extrémní tempo, aby vyzněla technicky přesvědčivěji.

Následovala Fantasie pro flétnu a klavír od Georges Hue. Zde absolventka, na pódiu již dobře adaptovaná, podala příjemný a vyrovnaný výkon.

Hezkou dramaturgickou tečkou za tímto bakalářským koncertem byla Suite Bourgeoise nebo-li Měšťácká suita od Malcoma Arnolda. Toto komorní dílo dalo Janě Zerákové příležitost ukázat schopnosti ke spolupráci s jinými hudebníky. Zde se projevil její velice dobrý cit pro komorní hru. Když pominu drobné intonační nedostatky mezi hobojem a flétnou, vyzněla suita velmi pěkně a učinila za celým vystoupením zajímavou a atraktivní tečku.

Celý výkon Jany Zerákové hodnotím stupněm B.

Písemná bakalářská práce Jany Zerákové má název „ Český flétnista Jiří Válek “ a zabývá se jednou z nejvýraznějších osobností flétnové hry v českém i mezinárodním měřítku. Jiří Válek je zde prezentován nejen jako vynikající flétnista, ale i jako muzikant širokého záběru. Jana Zeráková mapuje jeho životopis, jeho sólovou činnost, širokou angažovanost v prestižních komorních tělesech a jeho mnohaleté působení v České filharmonii. Je zde představován i jako jazzový hráč a skladatel. Část práce je věnovaná i pedagogické činnosti Prof. Jiřího Válka, které se protagonistka věnuje od roku 1972 doposud. Jiří Válek je bezesporu osobnost, o které stojí za to psát a Jana Zeráková se tohoto úkolu zhostila výborně.

Hodnotím stupněm A.

V Praze dne 12.4. 2016

Vypracoval odb. as. Mgr. Mario Mesany